

SREČKO KATANEC

Srečko Katanec, razpotegnjeni šišenski deček, je julija 1998 postal selektor slovenske nogometne reprezentance, s katero se je začela pravljica slovenskega nogometa. Uvrstili smo se na EURO 2000 in na svetovno nogometno prvenstvo 2002. To je bil takrat največji športni uspeh v Evropi. Pravljica pa se je žal, delno končala na svetovnem nogometnem prvenstvu leta 2002 v Koreji, zaradi nesoglasji v ekipi in se na srečo zopet ponavlja pod vodstvom novega selektorja Braneta Oblaka.

Mali Srečko je odraščal sredi litostrojskih barak. Njegova mama Kristina je delala v menzi dvanajst ur na dan. Oče, Hrvat iz Međimurja, je delal v livarni. Šole ni maral. Svet mu je bila žoga. Njegova največja otroška travma je bila, ko sta se oče in njegov štiri leta starejši brat Jože, ko je mali Srečko štel pet let, sama z motorjem odpravila v zagrebški Maksimir na Dinamovo tekmo. Srečka je zlomilo. Zbežal je od doma. Iskali so ga tri dni.

Pri sedmih je končno postal pravi nogometaš. Prvi klub: NK Ljubljana. Pridobival je izkušnje, gradil samozavest. V NK Olimpijo je prestopil še nepolnoleten v sezoni 1980/81. Postal je profesionalni nogometaš. Prvo tekmo je odigral na beograjski Karaburmi proti OFK Beogradu.

V naslednji sezoni je Olimpija odigrala svojo daleč najboljšo sezono in predvsem po Srečkovi zaslugi osvojila sedmo mesto. Srečko je medtem postal jugoslovanski reprezentant in nastopil na evropskem prvenstvu v Franciji. Tretjega mesta iz Francije se je veselil z drugimi reprezentanti. Po tem je moral oditi na služenje vojaškega roka v kasarno JLA v bosanski Travnik.

Srečko Katanec je eden redkih nogometašev, ki je v enem letu igral za mlado, olimpijsko in A reprezentanco Jugoslavije. Za jugoslovansko reprezentanco A je odigral 31 tekem in dosegel 5 golov. Iz vojske je Srečko, kot močno uveljavljen klubski in reprezentančni igralec, odšel v Zagreb k Dinamu (1985-1986). Očetu Josipu so se uresničile sanje. Srečko je bil v dvomih od samega začetka. Zagreb je od nekdaj velja za slovenskih fantov grob. Prvi, ki mu je zares uspelo je 21 letni Boštjan Cesar, ki si je v nekaj mesecih igranja priboril pozornost Juventusa in Liverpoola, v soboto dne 09.10.2004 pa je v Celju dal zmagoviti zadetek, ko smo igrali proti Italiji. Zagreb je zapustil obupan. Nov selektor jugoslovanske reprezentance Miloš Milutinović ga ni povabil v izbrano moštvo.

V sezoni 1986-1988 je igral za NK Partizan. V dresu Partizana je z Beograjčani osvojil naslov državnega prvaka. To je bila prva Srečkova državna trofeja. Srečko Katanec je spet postal reprezentant in si v Beogradu, ki ga je vzljubil, kupil svoj prvi avtomobil. Rabljenega audija 80.

Poleti 1987 je iz nemškega Stuttgarta prišla bajeslovna ponudba, ki jo je bilo nemogoče odbiti. Prišlo je do problema, kajti Srečko je bil s svojimi petindvajsetimi leti premlad za igranje v tujini. Tedanja pravila Nogometne zveze Jugoslavije so namreč predvidevala, da se čez mejo lahko odpravijo le igralci starejši od 28 let. NZJ je dovoljenje izdala zaradi Srečkovih odličnih iger v reprezentanci in Partizanovega močnega pritiska. Srečko se je v Nemčiji odlično znašel. NK Stuttgart je Srečko popeljal v finale pokala UEFA.

V letih 1989-1994 se je Srečko preselil v pristaniško, nogometno divje mesto Genovo. Igral je za Sampdoria. Skupaj z znanimi nogometnimi imeni: Viallijem, Mancinijem, Paglico, Cerezom, Lombardom in drugimi je sestavljal eno največjih moštev konca osemdesetih in

začetka devetdesetih let. Postali so italijanski državni prvaki. Katanec je dokončno postal evropska nogometna zvezda.

Kljub številnim poškodbam- levo koleno je otekalo in otekalo, pomagale niso niti številne operacije, je Srečko s svojo Sampdorio po zmagi nad Anderlechtom osvojil evropski pokal pokalnih zmagovalcev.

Zadnjo tekmo v modro-belem Sampdorinem dresu je Katanec odigral spomladi 1994, približno takrat, ko je proti Madžarom dosegel svoj edini gol za slovensko reprezentanco, od katere se je poslovil 16.septembra na prvi tekmi kvalifikacij za EP 1996 proti Italijanom, podprvakom sveta. Za slovensko izbrano vrsto je igral na petih tekmah in se enkrat vpisal med strelce. Hkrati se je, precej neopazno, poslovil od velike kariere aktivnega nogometaša pri nepolnih 32 letih. Koleno ga je izdalo. Slovo je bilo boleče.

Srečko se je od svojih trenerjev ves čas učil. Ostalo je znanje in spoštovanje.

Od nekdanj ga je krasila neverjetna disciplina. Kot igralec je bil Srečko za trenerja najlepše mogoče darilo, je nekoč izjavil njegov trener Sampdorie Vujadin Boškovič.

Katanec je bil velik, strašansko marljiv igralec, ki je sodil v zvezno vrsto. Vzdržljiv, moralen in racionalen fant, ki ogromno teče, igra pa enostavno in učinkovito. Nikoli ni izrekel grde besede. Kot igralec je bil pravi gentleman v kopačkah. Velik gospod. Neustrašen borec.

Utrujeni Srečko je dve leti počival, tekal in igral tenis. 1996-1998 je bil pomočnik trenerja reprezentance U-21, 1997-1998 trener Hita Gorice, dokler ni postal julija 1998 selektor slovenske nogometne reprezentance. Pod njegovim vodstvom se je slovenska reprezentanca uvrstila na evropsko in svetovno nogometno prvenstvo in konec leta 1999 prejela prestižno Fifino nagrado »Mover of the Year« za velikanski skok na lestvici.

Srečko za vse ti hvala, Slovenija gre do finala. To kar je uspelo Katancu, je pravi športni fenomen. Katanec internacionale. Slovenija je jokala od sreče. Slovenija gre naprej. Dajmo Slovenija. Kdor ne skače, ni Slovenec, pesmi o Srečku, slovenska nogometna himna. To je le nekaj naslovov, vzklikov in pesmi, ki so se pojavljali v času Katanca. Danes so slogani enaki, samo namesto Srečka je Brane.

Tudi sam sem imel čast spoznati Srečka Katanca. Na Evru 2000 v Amsterdamu, smo obiskali vas De Bilt, v kateri so naši reprezentanti trenirali. Spomnim se besed Srečka, ko sva se malo pogovarjala in sem mu povedal, da tudi sam treniram nogomet. Rekel mi je: »Veš Miha, še dolgo boš trdno treniral, predno bodo prišli uspehi, nikdar pa ne pozabi, da je šola in uspeh na prvem mestu. Vztrajaj v športu in srečno, morda te bom še kdaj treniral, se vidiva.« Videla sva se že nekajkrat. Skupaj sva snemala reklamo za SCT in na različnih športnih prireditvah, ko nastopam kot član NK Factor. Upam pa, da bo morda kdaj še res moj trener.

Bil je tako preprost in prijazen, da ga ne bom nikdar pozabil. Čeprav se je po razprtijah v Koreji 2002 pisalo o njem marsikaj grdega, obstajajo vedno dve plati povedanega.

Zame je bil, je in bo car.

Po svetovnem nogometnem prvenstvu v Koreji je postal trener Olimpiyakosa v Grčiji, od koder se je kmalu vrnil domov, saj Grki niso sprejemali njegove nogometne filozofije. Letos so mu ponujali selektorsko mesto Hrvaške reprezentance, a je odklonil.

Trenutno je Srečko Katanec le mož in oče dvema sinovoma starima 13 in 11 let, ki živi v hiši pod Šmarno goro.

SREČKO KATANEC, nogometaš in selektor slovenske nogometne reprezentance 1998-2002.
Začetek in konec slovenske nogometne pravljice. (EURO 2000, KOREJA 2002).

Družina in mladost.

Prvi nogometni klub: NK Ljubljana

Njegovi klubi:

- 1970-1981 Ljubljana (Jugoslavija)
- 1981-1984 Olimpija (Jugoslavija)
- 1985-1986 Dinamo (Zagreb- Jugoslavija)
- 1986-1988 Partizan (Beograd- Jugoslavija)
- 1988-1989 Stuttgart (Nemčija)
- 1989-1994 Sampdoria (Italija)

Njegova prva trofeja: - z Beograjčani je osvojil naslov državnega prvaka.

- kot jugoslovanski reprezentant osvoji tretje mesto na evropskem nogometnem prvenstvu v Franciji
- finale pokala UEFA- Stuttgart -
- evropski pokal pokalnih zmagovalcev s Sampdoria

Trener:

- 1996-1998 Slovenija U-21 (pomočnik trenerja)
- 1997-1998 HIT Gorica
- 1998-2002 Slovenija
- 2003- Olimpijakos- Grčija

Srečko Katanec – danes.